

tægter og har hidtil forgæves søgt om Ansættelse. En Ansøgning til Invalidbestyrelsen om Understøttelse er bleven afslaaet, fordi det efter de foreliggende Oplysninger ikke skønnes, at Følgerne af de ham i 1849 og 1864 tilføjede Studjaar medføre nogen væsentlig Indskrænkning i hans Erhvervsøve. Da han nu ogsaa paa en Ansøgning til Kirke- og Undervisningsministeriet om Pension har faaet det Svar, at man ikke saa sig i Stand til at tilstaa ham en saadan, henbender han sig til Rigsdagen for ved dens Bistand at erholde den.

Udvalget gør ingen Indstilling.

126. Fra „Danst Højskoleforening“s Forretningsudvalg om et forøget aarligt Statsstilfud til den udvidede Folkehøjskole i Ålbø. (Indbragt den 28de Februar 1891 ved en Skrivelse til Formanden fra Kirke- og Undervisningsminister Scavenius).

Af Andragendet fremgaar, at Foreningen har et stort Antal Medlemmer i alle Landets Amter, og at de i 12 Aar have ydet Skolen en aarlig Understøttelse, der løber op til 47,610 Kr. Man tror imidlertid ikke, at Foreningen vedvarende kan yde Skolen nogen virksom Støtte, og man mener, at en Oplysningsanstalt af saa megen Betydning for Folk og Land bør være uafhængig af private Venners Pengehjælp. Stillingen oplyses imidlertid at have været saaledes i de sidste Aar, at Skolen trods det aarlige Statsstilfud paa 5,000 Kr. og det ovennævnte Aarsbidrag har arbejdet med stadigt Underfud, saa at Skolens Gæld fra omtrent 22,700 Kr. i 1883 er løbet op til omtrent 36,700 Kr. i 1890. Skønt Skolens faste Lærere nu have maattet gaa ind paa en Nedsættelse af 10 pCt. i deres forud knappe Løn, er der dog vedblivende Udsigt til en truende Forøgelse af Gælden. De forhaandenværende Midler ville nemlig fremtidig endnu mindre end hidtil kunne strække til, hvis Skolen skal fortsætte sit Oplysningsarbejde paa en tidsvarende Maade. Man ønsker nemlig blandt andet at kunne nedsætte Betalingen for andet Aars Elever for at gøre det muligt for flere af dem at kunne gennemgaa et fuldstændigt Undervisningskursus. Derhos vil det voksende Krav paa Rundstab hos Eleverne næppe i Længden kunne tilfredsstilles uden ny Forøgelse af Skolens Lærerstand og Undervisningsmidler og en grundig Istandsættelse af dens forskellige Bygninger. For at altsaa Skolen skal kunne arbejde i et sundt, selvstændigt og sikkert Spor vil et forøget Statsstilfud være nødvendigt, og om et saadant andrager man derfor hos Regering og Rigsdag.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Kirke- og Undervisningsministeren.

127. Fra en paa et Møde den 1ste Marts 1891 af arbejdsløse i Kjøbenhavn nedsat Kommité om Midler til at afhjælpe den forhaandenværende Arbejdsløshed og Nød. (Indbragt den 17de Marts 1891 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds, P. Holm).

Andragendet udtales, at en Samfundsform, som holder en stor Del af Samfundets arbejdsdygtige Medlemmer i tvungen Lediggang og udsætter dem for Nød og Mangler, maa nødvendigvis brækkes i sin Grundvold, kan ikke varetage de enkeltes eller det heles Interesse og kan kun være Resultatet af en højst mangelfuld og ufornuftig Samvirken og Ledelse. Skønt Andragerne vel vide, at Arbejdsløsheden under de bestaaende Produktionsforhold ikke fuldt kan ophæves, mene de dog, at det er muligt at lindre den forhaandenværende Nød, og i saa Henseende udtalte Mødet som sin Oberbevisning, at det maa være det offentlige Pligt at bidrage hertil, og anmoder derfor Rigsdagen om at bevilge en Sum til Uddeling blandt de arbejdsløse, som er tilstrækkelig stor til at lindre den forhaandenværende uforføjede Nød; at bevilge en Sum, tilstrækkelig stor til at indløse de